Annus XXIV - Vol. XXIV 1 Aprilis 1932 Num. 4

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 105 - Litterae Apostolicae, p. 108.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Paderbornen.-Colonien. Immutatio finium, p. 116. II. Paderbornen.-Fulden. Immutatio finium, p. 117. III. Sorocaban.-Botucatuen. Immutatio finium, p. 118. IV. Nullius S. Mauritii. Iurisdictionis, p. 119. V. Provisio Ecclesiarum, p. 119. VI. Designatio, p. 120 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Approbatio, p. 120 - *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 120 - *S. C. Rituum:* I. Romana. Decretum super virtutibus ven. Vincentii Pallotti, p. 121 - II. Sinarum seu Tusculana. Decretum super virtutibus ven. Mariae Assumptae Pallotta, p. 125.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* Concessio indulgentiarum, p. 129 - *S. Romana Rota:* Citatio edictalis. Marianopolitana (Nullitatis matrimonii: Bouchard-Sanders), p. 130.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Particolare, Antipreparatoria e Generale - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 131-136.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur» (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIV, n. 4 - 1 Aprilis 1932)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Incolarum numero. - De S. Mariae Liberatricis paroeciae dismembratione et novae S. Sabbae paroeciae erectione in Urbe. - *5 Decembris 1931* 105

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Budapestina in civitate.* - Templum S. Stephani Regis, Budapestini, Basilicae minoris titulo augetur. - *15 Maii 1931* . 108

II. *Cum Minister generalis.* - E vicariatu apostolico de Taiyuanfu separato territorio erigitur in Sinis praefectura apostolica de Yutze. - *17 Iunii 1931* . . 109

III. *Sanctae Romanae Ecclesiae.* - Templum cathedrale Gnesnense honoribus minoris Basilicae decoratur. - *20 Iunii 1931* 110

IV. *Ex hac divi.* - Missio sui iuris de Tsitsikar in Sinis in praefecturam apostolicam evehitur. - *17 Augusti 1931* . . 111

V. *Quae catholico nomini.* - Insula Mytilene ab archidioecesi Smyrnensi seiuncta dioecesi Chiensi adiudicatur. - *20 Augusti 1931* 112

VI. *Quae rei sacrae.* - Praefectura apostolica Novae Guineae Centralis in vicariatum apostolicum evehitur. - *22 Augusti 1931* 113

VII. *Paderbonensis dioecesis.* - Restituitur abbatia Cisterciensis de Hardehausen in archidioecesi Paderbornensi. - *8 Septembris 1931* 114

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Paderbornensis-Coloniensis.* - Decretum de finium dioecesium mutatione. - *27 Novembris 1931* 116

II. *Paderbornensis-Fuldensis.* - Decretum de finium dioecesium mutatione. - *2 Ianuarii 1931* 117

III. *Sorocabana et Botucatuensis.* - Decretum commutationis finium dioecesium. - *5 Februarii 1932* 118

PAG.

IV. Decretum de abbatia *nullius* S. Mauritii Agaunensis. - *4 Februarii 1932* . . . 119

V. Provisio Ecclesiarum 119

VI. Designatio Ordinarii pro appellatione . . 120

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Approbatio. 120

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes 120

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Romana.* - Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis ven. Servi Dei Vincentii Pallotti, sacerdotis fundatoris Piae Societatis Missionum. - *24 Ianuarii 1932* 121

II. *Sinarum seu Tusculana.* - Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis ven. Servae Dei Mariae Assumptae Pallotta, sororis professae Instituti Sororum Franciscalium Missionariarium Mariae. - *28 Februarii 1932* 125

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

Visitatio imaginis B. M. Virginis Guadalupensis indulgentiis ditatur. - *16 Februarii 1932* 129

S. ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Marianopolitana.* - Nullitatis matrimonii (Bouchard-Sandera). - *23 Martii 1932* 130

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Particolare, Antipreparatoria e Generale* . 131

II. Segreteria di Stato: *Nomine e onorificenze* 133

III. Necrologio 136

Annus XXIV - Vol. XXIV 1 Aprilis 1932 Num. 4

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

URBIS

DE S. MARIAE LIBERATRICIS PAROECIAE DISMEMBRATIONE ET NOVAE S. SABBAE PAROECIAE ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Incolarum numero in hac alma Urbe Nostra in dies succrescente, pro sedula Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum sollicitudine, Nostraque quidem opera, novae, potissimum extra pomerium, paroeciae postremis hisce annis constitutae sunt; quas inter cl. mem. Leo Papa Tertiusdecimus in Montis Testacei regione anno millesimo octingentesimo octuagesimo septimo in ecclesia S. Mariae de divina Providentia paroeciam iam pridem erexit, quam postea s. m. Pius Papa Decimus in ampliorem ac magnificentiorem tum aedificatam aedem S. Mariae Liberatricis, sub huiusmodi nomine ac titulo, anno millesimo nongentesimo nono transtulit et Piae Societati S. Francisci Salesii concreditam voluit. Cum autem in latissimo huius paroeciae territorio tanta esset frequentia civium, ut ii praesertim qui procul ab ecclesia paroeciali suum haberent domicilium, difficilius spiritualibus unius vel studiosissimi Pastoris frui possent subsidiis, ipse Antecessor Noster Pius Pp. X, prae oculis habens in Aventini minoris regione, circa pervetustam S. Sabbae Abbatis ecclesiam plurimas aedificatas esse domos et familias constitutas, rei sacrae fidelium ibi degentium procurandae iam tum per vicarios coadiutores sub iurisdictione S. Mariae Liberatricis parochi consulere voluit. In praesens vero, incola-

rum numero in ea regione quam maxime aucto, Nos, ad maius eorum spirituale bonum, collatis cum dilecto filio Nostro Francisco, titulo S. Mariae Novae, S. R. E. Presb. Cardinali Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe Vicario in spiritualibus Generali, consiliis, ad novae in regione illa paroeciae iuridicam erectionem deveniendum censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, a S. Mariae Liberatricis paroeciae territorio partem seiungimus circa S. Sabbae ecclesiam sitam, et novam ac distinctam ex illa paroeciam suprema Nostra auctoritate erigimus et constituimus S. Sabbae nuncupandam, cuius limites ab eodem Cardinali in Urbe Vicario definiendos volumus. Istius autem novae paroeciae ecclesiam paroecialem decernimus ac declaramus quod supra memoravimus S. Sabbae templum, cui propterea eiusque pro tempore parochis omnia concedimus iura, privilegia et praerogativas, quibus ceterae paroeciales Urbis ecclesiae earumque parochi iure communi vel legitima consuetudine fruuntur; eisque pariter onera omnia et obligationes imponimus, quibus ceteri Urbis parochi subiiciuntur. Ut vero parochus animarum curam facilius ac utilius exercere valeat, ei onus praecipue imponimus unum saltem coadiutorem habendi, qui in pastoralibus muneribus obeundis validum ipsi praestet adiumentum. Pro eiusdem vero S. Sabbae paroeciae dotatione ac honesta parochi eiusque coadiutorum sustentatione congruam eis dotem Nos ipsi assignabimus, ac eorum sedem et domicilium in continenti ecclesiae domo constituimus, quae Pontificio Collegio Germanico-Hungarico pertinet, cui usque ab eius erectione Societatis Iesu Patres sapientissime praesunt. Hanc autem noviter erectam paroeciam eidem Societati Iesu, tot tantisque in Ecclesiae bonum et maiorem Dei gloriam promeritis praeclarae, pleno iure tribuimus; derogantes propterea, quatenus opus sit, regulis vel specialibus constitutionibus, quibus eiusdem Societatis alumnis beneficia ecclesiastica acceptare vetitum est. Rebus itaque ut supra dispositis, ad omnia exsecutioni mandanda deputamus quem supra memoravimus dilectum filium Nostrum Franciscum Cardinalem Marchetti Selvaggiani, Nostrum in Urbe Vicarium in spiritualibus Generalem, cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in officio vel ecclesiastica dignitate constitutum, atque omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, facto insuper eidem onere peractae exsecutionis fidem authentica forma exaratam redigendi illamque in Vicariatus Urbis tabulario religiose adservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris

tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus.

Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die quinta mensis Decembris, in festo S. Sabbae, Pontificatus Nostri anno decimo.

FR. A. CARD. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

F. CARD. MARCHETTI SELVAGGIANI
Vic. Gen. S. S.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Cancellaria Apostolica, Vol. XLIV, n. 72. – M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TEMPLUM S. STEPHANI REGIS, BUDAPESTINI, BASILICAE MINORIS TITULO AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Budapestina in civitate, Strigoniensis archidioecesis intra fines, magnum exstat templum in honorem Sancti Stephani Hungarorum Regis Deo dicatum, quod saeculo elapso magnis sumptibus aedificatum est. Templum ipsum, tholo ornatum conspicuo, amplitudine sua inter ceteras sacras aedes Budapestinas eminet; stylo, uti aiunt, italico vulgo *a Renascentia* nuncupato exstructum, anno MDCCCLI inceptum est, multosque in annos productum moderatoribus architectisque Iosepho Hild, Nicolao Ibl, Iosepho Kauser; idemque tandem anno millesimo nongentesimo quinto nonis Novembris, populo confertissimo adstante, consecratum est. Praeter eminentem tholum, duae quoque turres, columnae statuaeque permultae decorant sacrum aedificium, quod exterius interiusque ex arte confectum plane videtur. Ad formam basilicalem cruciatam ductum, in interioribus suis templum idem altaribus praedivitibus atque affabre factis exornatur, inter quae praesertim memoratu dignum altare maius stereobata altoque stylobata cum columnis operibusque sculptis aediculaque auctum. Pictores sculptoresque optimi ex Hungaria ac bonorum artium professores, qui tunc temporis exstabant, studiosam templo eidem aedificando, complendo, exornandoque operam suam praestitere, ita ut ipsum picturis, statuis, tesseris musivis, aeneisque operibus pulcherrimis fulgeat, omniumque admirationem moveat. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Noster Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Strigoniensium Archiepiscopus ac Primas Hungariae enixas Nobis humiliter adhibuerit preces, ut memoratam ecclesiam Budapestinam ad minoris Basilicae titulum ac dignitatem evehere de Apostolica benignitate velimus, Nos optatis hisce annuendum ultro libenterque existimavimus. Conlatis itaque consiliis cum dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali qui Sacrorum Rituum Congregationi praepositus est, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ecclesiam Budapestinam Sancti Stephani Regis Hungarorum, archidioecesis Strigo-

niensis intra fines positam, titulo ac dignitate Basilicae minoris in perpetuum, absque tamen ullo privilegio tam pro clero quam pro ipsa basilica, cohonestamus.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Maii an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostro decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

E VICARIATU APOSTOLICO DE TAIYUANFU SEPARATO TERRITORIO ERIGITUR IN SINIS PRAEFECTURA APOSTOLICA DE YUTZE.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum, nomine quoque Vicarii Apostolici de Taiyuanfu in Sinis, Nos edocuerit territorium vicariatus ipsius de Taiyuanfu esse latissimum atque incolarum multitudine refertum, ita ut ipso in vicariatu animorum christifidelium ministerium magnis sit plenum difficultatibus ac regimen spirituale ab uno eodemque Ordinario commode teneri nequeat; visum est Nobis hac uti opportunitate ut ex eodem vicariatu pars quaedam separetur, quae quidem eisdem Fratribus Minoribus tanquam Missio independens constituta adhuc committatur. Cum vero ad hanc quoque rem in finem perducendam Delegatus Apostolicus Noster in Sinis consenserit, Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi sunt, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ab actuali vicariatu apostolico di Taiyuanfu totum territorium seiungimus quod e decem civilibus subpraefecturis de *Yutze*, *Showyang*, *Pinting*, *Sienyang*, *Yuhsien*, *Taiku*, *Kihsien*, *Tsinyuan*, *Sukow*, *Taiyuan* constitutum est, idemque in novam praefecturam apostolicam erigimus, quam de

Yutze nuncupatam, curis Patrum Ordinis Fratrum Minorum, ad Nostrum tamen et Sanctae huius Sedis beneplacitum, committimus.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII m. Iunii an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

TEMPLUM CATHEDRALE GNESNENSE HONORIBUS MINORIS BASILICAE DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Gnesnensium et Posnaniensium Archiepiscopus Nos enixis precibus rogat ut templum cathedrale Gnesnense privilegiis honoribusque augeamus, quae Basilicas minores cohonestant. Templum enim ipsum, Beatae Mariae Virginis in caelum Assumptae in honorem Deo dicatum, magna antiquitate renidet; fertur enim idem iam ante decimum a Domini Nostri Incarnatione saeculum exstitisse, atque in eodem Sancti Adhalberti martyris relliquias ab anno Domini millesimo servari. Ob nefastum vero incendium, saeculo decimo octavo, praecipua sacri aedificii navis ruit; proptereaque loco prioris hodiernum templum exaedificatum est, quod tamen novis, recentioribus ac magni momenti instaurationibus atque ornatibus nunc renovatum splendidiusque videtur. Cathedrale ipsum templum plures devota peregrinatione et omnis condicionis fideles invisunt, populares non minus quam proceres, et Nos ipsi Sanctae Sedis Legati munere in Polonia functi, templum idem pie devoteque petivimus. Haec animo repetentes, ipsius Purpurati Patris optatis annuendum ultro libenterque existimavimus. Qua re, audito quoque dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis pleni-

tudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum memoratum templum cathedrale Gnesnense, sub titulo Beatae Mariae Virginis in caelum Assumptae, necessariis atque opportunis condicionibus ad rem instructum, titulo ac dignitate Basilicae minoris condecoramus, privilegiis atque honorificentiis adiectis quae minoribus basilicis de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Iunii an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

MISSIO SUI IURIS DE TSITSIKAR IN SINIS IN PRAEFECTURAM APOSTOLICAM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex hac divi Petri Cathedra, quam obtinemus divinitus, in omnes catholici orbis regiones tanquam e sublimi specula oculos mentis Nostrae convertimus; potissimum in illas quae longo terrarum marisque spatio ab hoc christiani nominis centro dissociantur, et quae ibidem religionis incremento et rei sacrae procurationi melius expediendae peropportuna magis videantur Nobis, nulla interposita mora, exsequi maturamus. Hoc ducti consilio, cum missio sui iuris seu independens de Tsitsikar in Sinis, curis Societatis Missionum Exterarum de Bethlehem in Helvetia concredita, labentibus annis ampliora incrementa feliciter susceperit, et dilectus filius praelaudatae Societatis hodiernus Superior Nos enixe flagitaverit ad maius animorum bonum, ut eadem Missio sui iuris seu independens ad gradum praefecturae apostolicae per Nos evehatur: Nos optatis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ac prae oculis habitis tum testimoniis de apo-

stolicis operibus vel erectis vel auctis a missionalibus praefatis, tum favorabili suffragio venerabilis fratris Celsi Costantini, Delegati Apostolici Nostri in Sinis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, missionem sui iuris seu independentem de Tsitsikar in Sinis ad ampliorem dignitatem praefecturae apostolicae evehimus; eandemque novam praefecturam sic per Nos erectam ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum curis sacerdotum laudatae Societatis Missionum Exterarum de Bethlehem in Helvetia committimus.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII m. Augusti an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

INSULA MYTILENE AB ARCHIDIOECESI SMYRNENSI SEIUNCTA DIOECESI CHIENSI ADIUDICATUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos monet supremi officium apostolatus, quo in terris licet immeriti fungimur. Iam vero cum insula Mytilene in mari Aegaeo ad archidioecesim Smyrnensem huc usque pertinuerit, quae archidioecesis est in ditione Turcarum posita, dum eadem insula Reipublicae Graecae in praesens subiicitur; atque ex hac rerum ordinatione plura inconvenientia pro futuro tempore praevidere liceat; Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, hisce inconvenientibus, quae rei sacrae procurationi possunt officere, quantum est situm in Nobis, opportunam afferre medelam properavimus. Quae cum ita sint, motu proprio ac de certa

scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, insulam Mytilenen in mari Aegaeo ab archidioecesi Smyrnensi canonice segregamus ac disiungimus, eandemque ita separatam ac seiunctam similiter canonice adiungimus atque aggregamus dioecesi Chiensi, cuius territorium intra fines Reipublicae Graecorum continetur.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite diiudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX m. Augusti an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VI

PRAEFECTURA APOSTOLICA NOVAE GUINEAE CENTRALIS IN VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant, potissimum in terris ab hoc orbis catholici centro longe dissitis, Nos, quibus Ecclesiarum omnium cura divinitus commissa est, sollicito studio decernere maturamus. Iam vero cum praefectura apostolica Novae Guineae Centralis, aucto per Litteras apostolicas die XV mensis Aprilis proximi elapsi datas eius territorio, etiam numero catholicorum locupletior evaserit, ac propterea laeta spes effulgeat uberioris incrementi, potissimum si a Superiore ecclesiastico charactere episcopali insignito deinceps regatur; Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, praefecturam eandem ad apostolici vicariatus gradum evehendam existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Nova Guinea Centrali ad vicariatus apostolici gradum ac digni-

tatem evehimus, eidem novo vicariatui sic per Nos erecto omnia iura ac privilegia tribuentes quae vicariatibus apostolicis iuxta canones competunt.

Porro haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII m. Augusti an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VII

RESTITUITUR ABBATIA CISTERCIENSIS DE HARDEHAUSEN IN ARCHIDIOECESI PADERBORNENSI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Paderbornensis dioecesis intra fines in pago Warburgensi exstat perantiquum Ordinis Cisterciensis monasterium a Beata Maria de *Hardehausen* nuncupatum, quod saeculo XI a Bernardo Episcopo Paderbornensium fundatum, in universa illa regione vitam catholicam provexit. Verum ineunte saeculo XIX istud celebre coenobium suppressum succubuit. Sed anno MDCCCCXXVII, quibusdam catholicis viris curantibus, civile Gubernium veteris abbatiae domum, simul cum parte adnexorum praediorum, Ordini restituere non renuit, ea tamen lege ut novus conventus e monasterio Cisterciensi Marienstattensi eo dirigendus, simul eum restitutione vitae monasticae, singulare Institutum pro pueris catholicis educandis in aliqua aedium parte institueret. His positis, dilectus filius Abbas monasterii Beatae Mariae Virginis de Marienstatt a Sancta hac Sede et a Congregatione de Religiosis die XXXI Martii an. MDCCCCXXVII licentiam obtinebat pro erectione novae domus ac proinde sabbato ante Dominicam in Palmis anni illius, monasterium sui iuris cum novitiatu in Hardehausen constituit, et Priorem regentem cum proprio conventu nominavit atque eo direxit. Erecta domo in Hardehausen, eidem Abbati de Marienstatt praecipua cura fuit ut antiquam abbatiam quidem in proprietatem Ordinis redimeret; atque hoc etiam a civili Gubernio impetratum est, videlicet ut domus abbatiae cum adiacentibus aedificiis et parte agrorum antiqui monasterii iuridico emptionis actu in

proprietatem Ordinis Cisterciensis veniret. Cum ergo nunc Cisterciensis Ordo per immissionem in dominium et per contractum emptionis cum Gubernio Borussico initum, in plenissima et firmissima possessione monasterii de Hardehausen simul cum aedificiis et agris continentibus iterum sit, praecipua immo unica difficultas corruit pro restauratione antiquae abbatiae iuridice adhuc exsistentis. Praeterea ex experientia trium annorum praecedentium prudenter iudicari potest, congruae religiosorum in Hardehausen habitationi et sustentationi sufficienter provisum iri. Quamvis autem his tribus praeteritis annis novae vocationes monasterio non defuerint, certo modo sperandum est quod eadem domus in abbatiam elevata maiore numero illas nanciscatur. Nunc proinde cum praelaudatus Marienstattensis Abbas enixe Nos flagitaverit, ut dictum prioratum de Hardehausen in abbatiam erigere dignemur: Nos votis his, quae in spirituale fidelium bonum cedunt, benigne annuendum existimavimus. Quae cum ita sint, audito dilecto filio Nostro Alexio Henrico Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Lépicier, Praefecto Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, prioratum in Hardehausen, archidioecesis Paderbornensis intra fines, canonice erectum et iuxta constitutiones Congregationis Augiensis Ordinis Cisterciensis « iure nativo » ad eandem pertinentem, in abbatiam elevamus, et ipsum conventum tanquam successorem iuridicum antiquae, adhuc iuridice exsistentis, abbatiae declaramus; statuimus que propterea ut Abbas Marienstattensis in praefato monasterio Beatae Mariae Virginis de Hardehausen administratoris apostolici munere fungatur usque dum, Deo favente, conventus ad numerum duodecim religiosorum ibi habitualiter commorantium creverit et Abbatem suum proprium possit nominare.

Haec volumus, edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; dictoque prioratui sic per Nos in abbatiam erecto nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite diiudicandum et definiendum esse, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII m. Septembris an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PADERBORNENSIS-COLONIENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

R. P. D. Gaspar Klein, Archiepiscopus Paderbornensis, consentiente Emo P. D. Carolo Iosepho Cardinali Schulte, Archiepiscopo Coloniensi, a S. Sede petiit ut, in quorumdam fidelium bonum, domus *Berg*, *Bieker*, *Clemens* et *Stracke*, quae a propria paroeciali ecclesia *Drolshagen*, in archidioecesi Paderbornensi, valde distant, viciniori paroeciae *Belmicke* archidioecesis Coloniensis incorporentur: et contra vici *Auf dem Dümpel*, *Piene*, *Strasse* et *Neuenschmiede*, in paroecia *Belmicke* archidioecesis Coloniensis exstantes, paroeciali ecclesiae *Drolshagen* archidioecesis Paderbornensis, cui sunt proximiores, attribuantur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius divina Prov. Pp. XI, rei opportunitate mature perpensa, praehabito quoque favorabili voto R. P. D. Caesaris Orsenigo, Archiepiscopi Ptolemaidensis in Lybia ac Nuntii Apostolici in Germania, precibus benigne annuens, hoc Consistoriali decreto statuit, ut a territorio archidioecesis Paderbornensis seiungantur domus *Berg* et *Bieker* in vico *Belmicke*, et domus *Clemens* et *Stracke* in vico *Woerde*, et paroeciae *Belmicke* archidioecesis Coloniensis aggregentur. Itemque decernit ut vici *Auf dem Dümpel*, *Piene*, *Strasse* et *Neuenschmiede* ab archidioecesi Coloniensi avellantur et paroeciae *Drolshagen*, in archidioecesi Paderbornensi, incorporentur.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Ssmus Dominus deputare dignatus est eumdem R. P. D. Caesarem Orsenigo, eidem omnes tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi, intra sex menses, ad Sacram Congregationem Consistorialem

authenticum exemplar actus exsecutionis peractae. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 27 Novembris 1931.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PADERBORNENSIS-FULDENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

Cum vici Borussici *Hõringhausen*, *Eimelrod*, *Hemmighausen* et *Deisfeld* longe absint a propria ecclesia paroeciali loci *Naumburg*, dioecesis Fuldensis, quo satius eorum fidelium bono consulatur, R. P. D. Gaspar Klein, Archiepiscopus Paderbornensis, plene assentiente Ordinario Fuldensi, S. Sedi supplices porrexit preces ut memorati vici finitimis paroecialibus ecclesiis *Corbach* et *Eppe*, archidioecesis Paderbornensis, incorporentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius divina Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, praehabito quoque favorabili voto R. P. D. Caesaris Orsenigo, Archiepiscopi Ptolemaidensis in Lybia ac Nuntii Apostolici in Germania, huiusmodi precibus annuens, hoc Consistoriali decreto statuit ut a territorio dioecesis Fuldensis avellantur iidem vici et aggregentur: vicus *Hõringhausen* paroeciae *Corbach*, archidioecesis Paderbornensis, et vici *Eimelrod*, *Hemmighausen* et *Deisfeld* paroeciae *Eppe*, eiusdem archidioecesis.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputare dignata est eumdem R. P. D. Caesarem Orsenigo, eidem omnes tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi, intra sex menses, ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 2 Ianuarii 1932.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

III

SOROCABANA ET BOTUCATUENSIS

COMMUTATIONIS FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Ioseph Carolus Aguirre, Episcopus Sorocabanus, et Carolus Duarte Costa, Episcopus Botucatuensis postularunt ab Apostolica Sede ut paroecia *Itahy* quo facilius administrari posset, a dioecesi Botucatuensi, ad quam pertinet, dismembraretur et dioecesi Sorocabanae, cum suis incolis, adiungeretur, et vicissim paroecia *Bofate* a dioecesi Sorocabana separaretur et dioecesi Botucatuensi attribueretur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia PP. XI, petitionis opportunitatem recognoscens, attento quoque favorabili voto R. P. D. Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et Nuntii Apostolici in Brasiliana Republica, Apostolicae potestatis plenitudine atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, statuit, vi praesentis Consistorialis decreti, ut praefata paroecia *Itahy* a dioecesi Botucatuensi dismembretur et dioecesi Sorocabanae perpetuo incorporetur, itemque ut paroecia *Bofate* a dioecesi Sorocabana avellatur et dioecesi Botucatuensi perpetuo pariter incorporetur; mutatis hac ratione finibus utriusque dioecesis.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputavit memoratum Nuntium Apostolicum, R. P. D. Benedictum Aloisi Masella, eidem tribuens facultates omnes ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere intra sex menses mittendi ad Sacram hanc Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 5 Februarii 1932.

Fr. R. C. CARD. ROSSI, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

IV

NULLIUS SEU S. MAURITII AGAUNENSIS

IURISDICTIONIS

DECRETUM

Cum omnes dioeceses in Helvetia a Sacrae Congregationis Consistorialis iurisdictione dependeant, opportunum visum est ut etiam abbatia *nullius* S. Mauritii Agaunensis, in Valesia inferiore, hactenus Sacrae Congregationi de Propaganda Fide subiecta, ratione unitatis ecclesiastici regiminis et disciplinae, iurisdictioni eiusdem Sacrae Congregationis Consistorialis subiiceretur. Porro Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, rei opportunitate mature perpensa et audito Emo ac Revmo Domino Card. Praefecto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, praesenti Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, statuit ac decrevit ut memorata abbatia *nullius* S. Mauritii Agaunensis a iurisdictione Sacrae Congregationis de Propaganda Fide subtrahatur, et iuri ac potestati Sacrae Congregationis Consistorialis committatur. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 5 Februarii anni 1932.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

V

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

2 Martii 1932. — Cathedrali Ecclesiae Cortonensi praefecit R. D. Iosephum Franciolini, Vicarium generalem dioecesis Nucerinae;

3 Martii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Antiochenae in Pisidia, R. P. D. Gustavum Matteoni, hactenus Episcopum Grossetanum et Soanensem-Pitilianensem, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Prosperi Scaccia, Archiepiscopi Senensis.

— Cathedralibus Ecclesiis Tarquiniensi et Centumcellarum, R. D. Aloisium Drago, Secretarium generalem Pontificii Operis a Propagatione Fidei.

18 Martii. — Titulari episcopali Ecclesiae Phocaeensi, R. D. Aloisium Scortegagna, parochum in dioecesi Sanctae Mariae, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Benedicti Pauli Alves de Souza, Episcopi Spiritus Sancti.

VI

DESIGNATIO ORDINARII PRO APPELLATIONE

Iuxta Can. 1594 § 3 Codicis iuris canonici, Episcopus Misnensis designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Emi Archiepiscopi Wratislaviensis.

Quam designationem Sacra Congregatio Consistorialis die 9 Martii 1932 adprobavit.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

APPROBATIO

Ssmus Dñus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decreto S. Congregationis Orientalis, die 16 Martii 1932, Congregationem Sororum a Ss. Cordibus Iesu et Mariae, cuius domus princeps sita est Berythi definitive approbavit, Constitutiones vero ad decennium.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

15 Novembris 1931. — R. P. Innocentius Verriet, ex Ordine Fratrum Praedicatorum, Episcopus electus Eleuthernensis, *Vicarius Apostolicus Curacaensis.*

21 Decembris. — R. P. Benvenutus a Chilches, ex Ordine Minorum Capulatorum, in saeculo Ioachim Alcaide y Bueso, electus Episcopus Castoriensis, *Vicarius Apostolicus de Goajira.*

— R. P. Leo Desmet, e Congregatione Presbyterorum ab Immaculato Corde Mariae, vulgo Missionariorum de Scheut, electus Episcopus Adraënus, *Vicarius Apostolicus de Siwantze in Sinis.*

— R. P. Carolus Re, ex Instituto Taurinensi Missionum a Consolata, electus Episcopus Hadrumetinus, *Vicarius Apostolicus de Nyeri in Africa Centrali.*

— R. P. Gaspar Schotte, e Congregatione Presbyterorum ab Immaculato Corde Mariae, electus Episcopus Petinessensis, *Vicarius Apostolicus di Ningsia in Sinis.*

— R. P. Renatus Graffin, e Congregatione a Spiritu Sancto, electus Episcopus Mosynopolitanus, *Coadiutor cum iure futurae successionis Vicarii Apostolici de Yaoundé in Africa Centrali.*

18 Ianuarii 1932. — R. P. Georgius Weld, e Societate Iesu presbyter, electus Episcopus Mallotanus, *Vicarius Apostolicus Guyanae Anglicae.*

— R. P. Arsenius Turquetil, e Congregatione Oblatorum Mariae Immaculatae, electus Episcopus Ptolemaidensis in Phoenicia, *Vicarius Apostolicus Sinus de Hudson.*

— R. D. Ioannes Tchang, e clero indigena, electus Episcopus Antipyrgensis, *Vicarius Apostolicus de Chaoshien in Sinis.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ROMANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI VINCENTII PALLOTTI SACERDOTIS FUNDATORIS PIAE SOCIETATIS MISSIONUM.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Vincentius Pallotti et B. Gaspar Del Bufalo, uterque romani cleri decus et ornamentum, gemina luce in hac alma Urbe eo difficili tempore resplenduerunt, quod vertente prima saeculi undevigesimi medietate Ecclesiam et civilem societatem exercuit. Etenim haec *felix Roma duorum Principum consecrata sanguine*, postquam a Deo tradita est Petro eiusque successoribus, indefectibili hereditate, ut firmissimum in ea universalis Ecclesiae centrum consisteret, singulari divinae Providentiae suffulta semper est praesidio, ne unquam eius fides ab Apostolis accepta nutaret, et ne suo

Pastori grex fidelis deesset. Quare, ut sollertibus Romanorum Pontificum curis promptior ac docilior Romani populi pietas responderet, Dei beneficio, nullo umquam tempore defuere insignes sanctitate viri, qui ad plebis Dei mores christiana disciplina informandos sedulo adlaborarunt.

Porro qui supra memoratus est Vincentius Pallotti dici equidem potest *ex semine virorum illorum per quos salus in Israël facta est* (*I Mach.*, 6, 62).

Is ex Petro-Paulo et Maria Magdalena De Rossi diei 21 Aprilis mensis anno 1795 Romae natus est, et sequenti die in paroeciali Basilica S. Laurentii in Damaso baptismalibus aquis regeneratus fuit. Divina gratia vel ab incunabulis praeventus, ad quantam erga Beatam Virginem devotionem esset perventurus, iam tunc visus est portendere. Cum enim quandoque a nutrice solus relinqueretur, eiusdem sanctae Virginis imaginem tenellis stringens manibus, quietus et tranquillus, veluti eam contemplans, per horas immobilis perseverabat. Quod erga Beatam Matrem pietatis studium cum aetate ita succrevit, ut inter eius devotissimos filios merito sit connumerandus. Unde nil mirum si, accedente quoque optimorum parentum disciplina, puer et adolescens insignia virtutum specimina dederit, et innocentiae vigilantissimus custos eam nitide servare impensissimo studio sategerit, animi candorem iam ex tunc austerissima paenitentia et assidua oratione communiens.

Beato Francisco Assisiensi, paupertatis praesertim et paenitentiae amore, ex animo addictus, cum eius primo Ordini quominus adscriberetur plura obstarent adiuncta, tertio eius Ordini voluit aggregari, eiusque imitationem et cultum pie semper fovere studuit.

In studiis excolendis, sacris praesertim, ita eminuit, ut non solum doctorali laurea sive in facultate philosophica, sive in theologica fuerit insignitus, sed etiam ad lectoris theologiae vices in Romano archigymnasio sustinendas fuerit electus. Quo munere post nonnullos annos se abdicavit, ut Deo pressius serviendo liberior evaderet.

Sacerdos anno 1818 consecratus, totum sacri ministerii laboribus se mancipavit. S. Ioannis Baptistae De Rossi aemulator, melliflui Doctoris praeceptum prae oculis habens: *Pasce verbo, pasce exemplo, pasce sanctarum fructu orationum*, caritate fervens, prudens, iustus, patiens, castissimus, orationi iugiter instando, divini cultus decorem promovere, verbum Dei praedicare, sacras confessiones excipere, infirmorum vel cholerico morbo affectorum sive in domibus sive in hospitalibus spirituali curae attendere, peccatores ad bonam frugem reducere, periclitantes puellas praeservare, omnibus vitae suae diebus, immo et horis, sui immemor maximopere studuit. Peculiari etiam cura excoluit, ad eos apostolico

spiritu informandos, adolescentes clericos tum Pontificii Seminarii Romani, Collegiorum Urbaniani de Propaganda Fide, Anglorum, Hibernorum, Graecorum, tum etiam externos. Quare veluti miraculum habebatur quod tot tantosque labores fere ieiunus, ad multam noctem vigilans, sustinere valeret. Admirandum sane spectaculum, hominem videre curvo paululum corpore, animo in Deum semper erecto, nudato capite ob reverentiam Dei ubique praesentis, ad tot caritatis ministeria indefessum convolare. Animarum zelo et Dei gloria permotus anno 1835 Piam Societatem « Apostolatus Catholici » instituit, quae post eius mortem « Pia Societas Missionum » fuit appellata, cuius finis est « augmentum, defensio et propagatio caritatis et fidei catholicae sub speciali protectione Immaculatae Dei Matris, Apostolorum Reginae, sub Summi Pontificis omnimoda dependentia ». Ad hunc eumdem obtinendum finem in Epiphania et per septem subsequentes dies, sollemnes supplicationes cum verbi Dei in variis linguis praedicatione et cum celebratione sacrae liturgiae sive latinae sive orientalium Ecclesiarum quotannis, in Urbe praesertim, magnifica pompa peragendas instituit, ut unitatis Ecclesiae documento simul essent, atque invitamento.

Piam autem Societatem ita composuit, ut ea in tres dispesceretur classes: Presbyterorum et coadiutorum fratrum; Sororum, quibus domorum a caritate regimen concrederetur; Fidelium omnium utriusque sexus, Regularibus non exclusis, qui, saltem precibus, suam operam ad communem finem conferrent. Quo quidem eius peculiari studio ut laicos quoque, viros et mulieres, ad apostolatus officia, sub cleri regimine, adsciscerent, eam, quam nunc *actionem catholicam* dicimus, non obscure adumbrasse dicendus est.

Iosephum Marinoni, eximiae pietatis et virtutis sacerdotem, qui postea Mediolanum reversus Seminarii pro Missionibus exteris meritissimus confundator fuit et rector, Vincentius noster per aliquot annos apud se Romae habuit laboris socium et spiritualem filium: nec immerito dixeris piissimi sacerdotis mediolanensis animum ad apostolicum, quod susceperus erat, opus ex tanti magistri exemplo fuisse provido Dei consilio praeparatum.

Quam eius ministerium Deo fuerit acceptum innumerae peccatorum conversiones testantur, et multae animae per altioris perfectionis semitas feliciter ab eo perductae. Praeternaturalibus etiam donis fertur ornatus, altissimae praesertim orationis atque, in moderandis conscientiis, spirituum discretionis.

Bonus Christi miles, apostolicae vitae certamine strenue confecto, plenus magis meritis, quam annis, ad immarcescibilem gloriae coronam

a Deo vocabatur. Laboribus fractus die 22 Ianuarii 1850 sanctissime in Christo quievit, annos natus quinquagintaquinque.

Tanta Servus Dei fruebatur sanctitatis fama, ut, elapsis vix duobus annis ab eius obitu, Cardinalis Constantinus Patrizi, Pii IX Vicarius generalis in Urbe, informativum inchoaverit processum super fama sanctitatis vitae eius, virtutum et supernaturalium donorum. Anno 1887 die 13 Ian. Leo XIII Commissionem introductionis Causae sua manu signavit. Constructi deinde fuere processus seu *diligentiarum*, quem vocant, seu super cultu eidem non exhibito, nec non super virtutibus in specie. Servatis de iure servandis die 9 Augusti anno 1921 Antepraeparatoria Congregatio coram Cardinali Vincentio Vannutelli, Causae Relatore, habita est, quam Praeparatoria die 26 Octobris anno 1926 et nova Praeparatoria die 14 Aprilis anno 1931 sunt subsecutae. Demum die 12 mensis huius coram SS. D. N. Pio Papa XI generalia habita sunt Comitia, in quibus Rmus D. Cardinalis Franciscus Ehrle, Causae Relator, discutiendum proposuit dubium: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Omnes qui aderant tum Rmi Cardinales, tum Praelati et Patres Consultores sua ediderunt suffragia, quae Beatissimus Pater intento prosecutus est animo; suum tamen edere iudicium distulit, ut in re tanti momenti maioris luminis copiam suis ceterorumque precibus a Deo impetraret.

Mentem autem suam pandere volens, hodiernam diem, Dominicam in Septuagesima, selegit. Quapropter divina Hostia religiosissime litata, arcessitis ad Vaticanas Aedes Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, et Francisco Ehrle, Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, meque infrascripto Secretario, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis Servi Dei Vincentii Pallotti in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri, mandavit die 24 Ianuarii anno millesimo nongentesimo trigesimo secundo.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

SINARUM seu TUSCULANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI MARIAE ASSUMPTAE PALLOTTA, SORORIS PROFESSAE INSTITUTI SORORUM FRANCISCALIUM MISSIONARIARUM MARIAE

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Mense Martio anno 1904 coram Decessore Tuo Pio X, sanctae memoriae, hisce in aedibus vaticanis ad Apostolicam benedictionem accipiendam genuflexa procubuit humilis religiosa puella, Maria Assumpta Pallotta ex Instituto Sororum Franciscalium Missionalium Mariae, mox, una cum aliis eiusdem Instituti sodalibus, ad longinquas profectura Sinarum terras, tepentes adhuc, eo tempore, recenti plurium millium christianorum caede. Quae tunc, Decessoris Tui benedictione et adloquio recreata, firmiore discessit animo missionaria Christi, eadem hodie ad thronum tuum spiritu veluti redire videtur, ut et Ipse, hoc sollemni decreto, eius memoriam coram Ecclesia benedictam facias.

Quae dum mente versantur, illud sponte subit Evangelii dictum: «Qui se humiliat exaltabitur». Neque enim fieri poterat ut quae, monente Christo, semper in novissimo loco recubuerat, ad superiora ascendere non evocaretur. Et sane huius innocentissimae virginis, quae brevi annorum cursu explevit tempora multa, propriam sanctitatis notam et praecipuum characterem humilitatem esse dixeris. Quo solidissimo innixa fundamento, ad heroicum virtutum gradum tota in Christo abscondita secura pervenit.

In pago vulgo dicto *Force*, dioeceseos Montis Alti in Piceno, die 20 Augusti mensis a. D. 1878 ex Aloysio et Euphrasia Casali orta est puella, cui insequenti die, dum sacris abluebatur aquis, imposita fuere nomina Assumpta Maria Liberata.

Duos post annos sacro linita fuit chrismate. Sancti Spiritus dona, in infantulam infusa, vacua non fuere; mature enim virtutum germina in ea succreverunt, et ad quantam vitae perfectionem esset perventura non obscure portenderunt.

Ad sacram synaxim duodecimo suae aetatis anno primitus admissa caelesti Hospiti cor suum irrevocabili dono obtulit, datam semel Christo fidem ad mortem usque inviolatam servans.

Ad oeconomicas familiares angustias sublevandas operam suam sive agris excolendis sive sarcinis baiulandis sive aliis manuum laboribus impendere adacta fuit. In quibus exercendis, mira prudentiae, diligentiae, modestiae et castitatis specimina dedit: is vero in piissima adolescentula elucebat nitor pudicitiae, ut vel sola eius praesentia rudes etiam opifices ab omni minus honesto sermone compesceret. Orationi diu noctuque dedita, carnis mortificationi summopere studuit: coram sacratissimo Eucharistiae sacramento flexis genibus per plures continenter horas preces effundere, adhuc in saeculo vivens, in deliciis habuit. Caelestis Sponsi nuptias vehementer inhians, Sororum Franciscalium Missionalium Mariae institutum est ingressa. Tirocinio sancte perfuncta in domo novitiatus Cryptaeferratae prope Tusculum vota religiosa in humili Sororum gradu Romae in domo S. Helenae temporanea, Florentiae vero perpetua nuncupavit. *Volo sanctam fieri* quum sibi iampridem indixisset, quam strenue generosum propositum impleverit ex processualibus tabulis aperte ostenditur. Humillima puella usque ad sui ipsius contemptum de se sentiebat; unde etiam siquando aspere, etsi iniuria, obiurgaretur, gaudio gestiebat, gratias humillime referens, seque his reprehensionibus dignam sincere existimabat. Ingenua insuper simplicitas, perfectissima obedientia, intensissima in Deum et in proximum caritas, cuiuscumque vel levis culpae horror immensus, tranquillus et serenus in adversis animus, invicta patientia, virginea illibata castitas in ea enituere. « Esse Angelum, felicitatis est — ait Hieronymus (*Ep. 15 ad Paul. et Eust.*): — esse vero Virginem, virtutis. Profecto in carne praeter carnem vivere non terrena vita est sed caelestis ». Quod autem eius vita non terrena, sed caelestis fuerit, ex intima, ad quam pervenerat, unione cum Deo aperte eruitur.

Impulsu caritatis acta missiones adire petierat, leprosis praesertim curandis addici praeoptans. Voti compos ex parte tandem facta, sex post annos ab eius in religionem ingressu, ad Sinas, gestienti prae laetitia animo, profecta est. Quo in itinere quum, oborta saeva tempestate, ab ea quaesitum fuerit an timore afficeretur, tranquille respondit sibi nihil metuendum, quum aequale haberet ad metam pertingere aut in profundum mare demergi, prout Deo magis placuisset. Tam firma eius animo semper inerat divinae voluntati perfectissima adhaesio! Longo emenso terra marique spatio, ad destinatam sibi missionem pervenit, in boreali Sinarum regione consistens, *Shan-si* nuncupata, quam paucis ante annis septem sacrae virgines eiusdem Instituti suo resperserant sanguine.

Ut eo mitteretur divino consilio evenisse videtur, ut scilicet quae se Deo in missionali Instituto tanto spiritus fervore sacraverat, extrema saltem suae innocentissimae vitae luce et sanctissima morte longinquas illas gentes ad Christum suaviter virtutum exemplo attraheret. Quod Maria Assumpta eo mirabilius perfecit, quo breviore tempore, et quo humiliore coram hominibus opera illic sese pro Dei gloria impendit. Domesticis enim servitiis, duce obedientia, in puellarum orphanotrophio addicta, ex quolibet sibi oblato labore, et ex internis, quibus per id temporis, Deo permittente, fatigabatur poenis, pretiosum virtutum nectar, quasi apis argumentosa, sugebat. Iamque ad mortalis vitae exitum properans, coniunctior Deo apparebat in dies, fervido praesertim orationis studio, a qua nullus externus labor eius animum retrahere videbatur. Vix autem exacto anno postquam ab Italia discesserat, diro correpta morbo, qui in orphanotrophio, cui inserviebat, grassabatur, gratissima Deo caritatis hostia die 7 Aprilis anno 1905, in domo S. Paschalis Baylon loci *Toung-eul-Keu*, apostolici vicariatus qui tunc Shan-si Septentrionalis vocabatur, occubuit. Suave, ut fertur, effluvium morientis cubiculum mirabiliter implevit, idemque suavis odor virgineas eius exuvias, quum, quasi festiva pompa, ad tumulum deferrentur, omnibus obstupentibus, sequutus dicitur.

Pretiosam eius mortem sanctitatis fama non solum inter fideles, sed et inter paganos, qui ad eius sepulcrum patrocinium imploraturi accedebant, est subsequuta. Porro candidissimo hoc sanctitatis flosculo novum ornamentum addere videtur voluisse Deus, simul et exemplum, non solum praeclaro ac benemerenti de Ecclesia Instituto, in quo Serva Dei vitam religiosam professa est; sed et universo earum sacrarum virginum agmini, quae pro pacifico Christi regno inter exteras gentes dilatando, humili saepe atque ignorato labore efficaciter cooperantur.

Quare canonici processus sive *diligentiarum*, quem vocant, sive super obedientia decretis Urbani Papae VIII super cultu eidem non exhibito, sive super sanctitatis fama, virtutum et miraculorum in Sinis, Tusculi et in diocesi Montis Alti confecti sunt. Die 25 Iulii anno 1923 Ssmus D. N. Pius Papa XI Commissionem introductionis Causae sua manu signare dignatus est. Apostolici processus conditi sunt iisdem in locis, et die 13 Novembris anno 1928 eorum validitas fuit recognita. Antepraeparatoria super virtutibus die 29 Iulii anno 1930 coram Rmo D. Cardinali Camillo Laurenti, Causae Ponente seu Relatore habita sunt comitia; Praeparatoria vero ad Vaticanum die 28 Iulii anno elapso. Generalis vero Congregatio coram Ssmo D. N. Pio Papa XI die 16 mensis huius fuit coacta; in qua Revmus Cardinalis Causae Ponens seu Relator dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in*

Deum tum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur. Porro qui convenerant Revmi Cardinales, Officiales Praelati et Consultores suum edidere suffragium. Verum Beatissimus Pater suum distulit proferre iudicium, ut Sibi in re tanti momenti divini luminis per ingeminatas preces copia suppeteret.

Quum autem mentem suam pandere statuisset, hodiernam selegit diem, Dominicam tertiam in Quadragesima. Quare Eucharistico sacrificio pientissime litato, arcessitis Rmo Cardinali Camillo Laurenti S. R. C. Praefecto et Causae huius Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, meque infrascripto Secretario, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis Famulae Dei Mariae Assumptae Pallotta in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri, mandavit hodierna die 28 Februarii anno 1932.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

VISITATIO IMAGINIS B. M. VIRGINIS GUADALUPENSIS INDULGENTIIS DITATUR

Die 16 Februarii 1932

Sacra Poenitentiaria Apostolica universis christifidelibus, qui imaginem B. M. Virginis Guadalupensis in aliqua ecclesia vel publico oratorio expositam visitaverint, sequentes indulgentias benigne concedit: I. *Partialem*, saltem corde contrito lucrandam *a*) *trecentorum dierum* semel quocumque anni die; *b*) *septem annorum totidemque quadragenarum* die 12 cuiuslibet mensis. II. *Plenariam* in festo Maternitatis B. M. Virginis, ultima Dominica post Pentecosten et die 12 mensis Decembris, si, confessi ac sacra Synaxi refecti, ad mentem Summi Pontificis oraverint. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

S. Luzio, *S. P. Regens.*

L. ✠ S.

S. de Angelis, *Substitutus.*

SACRA ROMANA ROTA [1]

Citatio edictalis

MARIANOPOLITANA

NULLITATIS MATRIMONII (BOUCHARD-SANDERS)

Cum ignoretur locus actualis commorationis dñi Ruben Sanders, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 28 Maii 1932, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti dñi Ruben Sanders, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. F. Morano, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 23 Martii 1932.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Ruben Sanders, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), le 28 Mai 1932, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr Ruben Sanders, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

[1] *NB.* — In praecedenti fasciculo pagg. 86-96, ad nn. XIV, XX, XXII, XXVI, XLIX, LXI, Advocatorum nominibus praemittantur verba: *ex mandato gratuiti patrocinii.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 1° Marzo 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Particolare,* nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, nonchè i Rmi Prelati Officiali, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sopra le seguenti materie:

1. Intorno alla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia Vescovile di Tarbes e Lourdes sopra un miracolo da Dio operato per intercessione della Beata Maria Bernarda Soubirous, Vergine della Congregazione delle Suore di Carità e dell'Istruzione Cristiana di Nevers, dopo la sua Beatificazione, il quale miracolo viene proposto per la sua Canonizzazione;

2. Intorno alla validità dei Processi Apostolici sopra i miracoli in specie per la Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Venerabile Serva di Dio Caterina Labouré, dell'Istituto delle Figlie della Carità;

3. Intorno alla validità dei Processi Apostolici, e quanto ad uno, anche ordinaria, costruiti sopra due miracoli da Dio operati per intercessione della Venerabile Serva di Dio Gemma Galgani, Vergine secolare;

4. Intorno alla validità dei Processi per la Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Leonardo Murialdo, Sacerdote secolare, Fondatore della Pia Società di S. Giuseppe;

5. Intorno alla validità dei Processi per la Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Venerabile Servo di Dio Benvenuto Bambozzi, Sacerdote professo dell'Ordine dei Frati Minori Conventuali;

6. Intorno alla validità dei Processi per la Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Venerabile Servo di Dio Domenico della Madre di Dio, Sacerdote professo della Congregazione della Santissima Croce e Passione di Nostro Signore Gesù Cristo (Passionista);

7. Intorno alla validità dei Processi per la Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria Vittoria Teresa Couderc, Confondatrice della Società di Nostra Signora del Cenacolo;

8. e finalmente intorno al culto, in ossequio ai decreti di Urbano VIII, non mai prestato alla Serva di Dio Maria Rafols, Fondatrice delle Suore di Carità di S. Anna.

Martedì, 8 Marzo 1932, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Gaetano Bisleti, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Venerabile Serva di Dio Vincenza Gerosa, Confondatrice delle Suore di Carità di Luere,

in diocesi di Brescia, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* nella quale dai Revmi Prelati officiali e dai Consultori teologi della medesima si è discusso il dubbio su due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della stessa Venerabile, i quali vengono proposti per la sua Beatificazione.

Martedì, 15 Marzo 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico, nella Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Venerabile Serva di Dio Alice Le Clerc, Fondatrice dell'Istituto di Nostra Signora.

SEGRETERIA DI STATO

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 Novembre 1931. A S. E. Stenio Vincent, Presidente della Repubblica di Haiti.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

15 Febbraio 1932. Al sig. marchese Pietro Pellegrini Quarantotti, Aiutante Maggiore della Guardia Nobile Pontificia.

La Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

20 Febbraio 1932. Al sig. conte Carlo Pocci, Cadetto della Guardia Nobile Pontificia.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 Ottobre 1931. Al sig. Edoardo Belin, dell'archidiocesi di Parigi.
20 Novembre » Al sig. Abele W. Léger (Haiti).
2 Dicembre » Al sig. marchese Ferdinando Sainz de Inchaustegui, della diocesi di Vittoria.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

6 Febbraio 1930. Al sig. Leone Massa, dell'archidiocesi di Napoli.
8 Maggio 1931. Al sig. Giuseppe Karas, dell'archidiocesi di Praga.
3 Novembre » Al sig. Renato Loulange-Tessier (Francia).
20 » » Al sig. Lelio Malebranche (Haiti).

20 Novembre 1931. Al sig. Luigi Baron (Haiti).
7 Dicembre » Al sig. Giovanni Pernter, dell'archidiocesi di Vienna.
23 Gennaio 1932. Al sig. dott. Francesco Navarro, dell'archidiocesi di Santiago del Cile.
8 Febbraio » Al sig. Carlo Des Isnards, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Vittore Bucaille, della medesima archidiocesi.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

20 Febbraio 1932. Al sig. conte Angelo Valentini, Cadetto della Guardia Nobile Pontificia.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

7 Luglio 1931. Al sig. Nilo Parmann, del vicariato apostolico di Oslo.
» » » Al sig. Guglielmo Rosafco, del medesimo vicariato.
2 Settembre » Al sig. Pietro Giuseppe van der Vekens, della diocesi di Gand.
18 Ottobre » Al sig. dott. Ernesto Ware, dell'archidiocesi di Westminster.
28 » » Al sig. Gioacchino Giuseppe Mercandino, della diocesi di Biella.
31 » » Al sig. Giuseppe Sahm, della diocesi di Montpellier.
» » » Al sig. Emilio Fourmond, dell'archidiocesi di Lione.
13 Novembre » Al sig. conte Bruno De Boisgelin, della diocesi di Evreux.
16 » » Al sig. Giovanni Battista Krauss, della diocesi di Berlino.
» » » Al sig. Federico Bernardo Sharon, della diocesi di Davenport.
» » » Al sig. Mario Caruana (Roma).
23 » » Al sig. Carlo Platteau, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Giuseppe Fierens, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giovanni Müsing, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Edmondo Fierens, della medesima archidiocesi.
23 » » Al sig. Lorenzo C. Antonio M. Janssens, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Al sig. Enrico Peltier, della diocesi di Arras.
» » » Al sig. Giovanni B. Agostino Lefebvre, della medesima diocesi.
28 » » Al sig. avv. Ferdinando Ducasse, della diocesi di Agen.
» » » Al sig. Giovanni M. Antonio Gastone Blanchet, della medesima diocesi.
9 Dicembre » Al sig. Gastone Du Bourg, dell'archidiocesi di Tolosa.
30 » » Al sig. Paolo Brenninkmeyer, della diocesi di Harlem.
20 Gennaio 1932. Al sig. Carlo Gay, della diocesi di Losanna, Ginevra e Friburgo.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

10 Febbraio 1932. Al sig. Francesco Latour, dell'archidiocesi di Parigi.

La Placca dell'Ordine di San Silvestro Papa:

2 Febbraio 1932. Al sig. dott. Lorenzo Cochetti (Roma).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

3 Agosto 1931. Al sig. Arnoldo Martens, della diocesi di Liegi.
6 Ottobre » Al sig. Ernesto Ponti, della diocesi di Losanna, Ginevra e Friburgo.
29 » » Al sig. Pietro Porzi (Roma).
» » » Al sig. Francesco De Besi, della diocesi di Verona.
31 » » Al sig. Ernesto Penotti (Roma).
4 Novembre » Al sig. Edoardo Gabardi, dell'archidiocesi di Milano.
14 » » Al sig. Luigi Gallo, dell'archidiocesi di Napoli.
21 » » Al sig. Luigi Agáti, dell'archidiocesi di Siracusa.
21 » » Al sig. Venceslao Jankowski, della diocesi di Gnesna e Posnania.
» » » Al sig. Umberto Cueto Vidaurre y Mercedes del Pozo de Cueto (Bolivia).
22 Dicembre » Al sig. Giovanni Battista Cristofanetti (Portogallo).
» » » Al sig. Edoardo Descamps-Thiriez, della diocesi di Lilla.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

22 Maggio 1931. Al sig. Giovanni Ugo Copeland (India).
22 Luglio » Al sig. Antonio Favretti, della diocesi di Padova.
31 Ottobre » Al sig. Nicola Bilotta, dell'archidiocesi di Catanzaro.
» » » Al sig. Giovanni Sguazzini, della diocesi di Novara.
» » » Al sig. Rocco Gabbani, della medesima diocesi.
13 Novembre » Al sig. Giuseppe Marais, della diocesi di Evreux.
20 » » Al sig. Giuseppe Caramellino, della diocesi di Casale.
» » » Al sig. Francesco D'Ignazio, della diocesi di Teramo.
27 » » Al sig. dott. Giovanni Martelli, della diocesi di Novara.
» » » Al sig. Giacomo Floridi (Roma).
18 Gennaio 1932. Al sig. Domenico Tanaka, della Prefettura Apostolica di Shikoku.
» » » Al sig. Domenico Ridolfi (Roma).
30 » » Al sig. Modesto Gallo, della diocesi di Padova.

Con biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

30 Luglio 1931. Monsig. Bonifacio Brillantes, della diocesi di Nuova Segovia.
» » » Monsig. Andrea Villanueva, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Vittorio Rubio, della diocesi di Lipa.
24 Settembre » Monsig. Dagoberto Palmeira de Azevedo, della diocesi di Taubatè.
8 Ottobre » Monsig. Orazio Gonzalez y Escudero, della diocesi di Huaráz.
» » » Monsig. Fernando Vega Centeno, della diocesi di Cuzco.
» » » Monsig. Giacomo Hermoza, della medesima diocesi.
22 » » Monsig. Stanislao Mazurkiewicz, della diocesi di Częstochowa.
» » » Monsig. Vincenzo Przygodzki, della medesima diocesi.
31 Dicembre » Monsig. Venceslao Mollenbeck, della diocesi di Münster.
28 Gennaio 1932. Monsig. Raffaele Montaruli, della diocesi di Ruvo e Bitonto.
» » » Monsig. Rocco Gramegna, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Luigi Aiolfi, della diocesi di Crema.
» » » Monsig. Giulio Géfin, della diocesi di Sabaria.
» » » Monsig. Stefano Szwajnoch, della diocesi di Katowice.
4 Febbraio » Monsig. Sestilio Barni, della diocesi di Chiusi.
11 » » Monsig. Giovanni Battista Filippucci, del vicariato apostolico di Costantinopoli.
17 » » Monsig. Giovanni Suetta, della diocesi di Savona.
21 » » Monsig. Nicola Moscatello, della diocesi di Lesina.
25 » » Monsig. Francesco Baleani, della diocesi di Gubbio.
» » » Monsig. Augusto Moretti, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Felice Chemi, della medesima diocesi.
3 Marzo » Monsig. Gennaro Verolino (Roma).
» » » Monsig. Quarto Feroce, della diocesi di Macerata.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

15 Ottobre 1931. Il sig. Foster Stearns, della diocesi di Manchester.
22 » » Il sig. dott. Leone Wasilewski, della diocesi di Częstochowa.
» » » Il sig. Stanislao Gadomski, della medesima diocesi.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

24 Dicembre 1931. Monsig. Giuseppe Aubert, della diocesi di Evreux.
21 Gennaio 1932. Monsig. Michele Lubrano, della diocesi di Sessa Aurunca.

25 Febbraio 1932. Monsig. Gioacchino Puggi (Roma).
3 Marzo » Monsig. Alberto Fioravanti, della diocesi di Nepi.
» » » Monsig. Alessandro Buzna, dell'amministrazione apostolica di Tirnavia.
» » » Monsig. Emilio Szyllaba, della medesima amministrazione apostolica.

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa soprannumerario di S. S.:

16 Luglio 1931. Il sig. D. Clemente Fernandez de la Riva, della diocesi di Madrid.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

28 Gennaio 1932. Monsig. Antonio Carotenuto, della diocesi di Nola.
» » » Monsig. Raffaele, Quaranta della medesima diocesi.

Camerieri d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

4 Febbraio 1932. Monsig. Luigi Palla, dell'archidiocesi di Udine.

NECROLOGIO

8 Maggio 1931. Monsig. Giuliano Raimondo Riveiro y Jacintho, Arcivescovo tit. di Antinoe.
5 Giugno » Monsig. Crescente Errazuriz y Valdivieso, Arcivescovo di Santiago del Chile.
27 Luglio » Monsig. Alfredo Peri Morosini, Vescovo tit. di Arca.
Novembre » Monsig. Ermenegildo Ricci, Vescovo tit. di Antipirgo.
8 Dicembre » Monsig. Enrico Gogarty, Vescovo tit. di Temiscira.
15 Gennaio 1932. Monsig. Adolfo Verrienti, Vescovo tit. di Calinda.
16 » » Monsig. Geraldo Van Caloen, Vescovo tit. di Focea.
20 Febbraio » Monsig. Atanasio Hermel, Vescovo tit. di Casio.
6 Marzo » Monsig. Ladislao Bandurski, Vescovo tit. di Cidonia.
9 » » Monsig. Tommaso Giuseppe Shahan, Vescovo tit. di Germanicopoli.
26 » » Monsig. Lorenzo Gius. Ant. Uberto Schrijnen, Vescovo di Ruremonda.
» » » Monsig. Sigismondo Łoziński, Vescovo di Pinsk.

WILPERT GIUSEPPE

I SARCOFAGI CRISTIANI ANTICHI

Vol. primi: Pars prior, pp. xvi-194.
» » Pars altera, tab. 158. Romae, anno 1929.

Monumenti dell'antichità cristiana pubblicati a cura del Pontificio Istituto di Archeologia Cristiana.

Lire it. 2000 —

Operis pars edita duobus tomis constat magnifice spissa charta deligatis, quorum in altero de anaglyphis christianos sarcophagos exornantibus, quae Christum eiusque doctrinam respiciunt ac Petrum Apostolum diserte et doctissime ab auctore disseritur, in altero imagines, phototypice expressae ac in CXXXVIII tabulas distributae, plurimorum sarcophagorum exhibentur non tantum Romae sed etiam in Italia, Gallia, Hispania nec non in Dalmatia et Africa exstantium.

Hoc autem anno mense Maio secundo volumine in lucem prolato finis impositus erit operi permagno quo universi christiani sarcophagi saec. VII antiquiores summa doctrina illustrabuntur.

CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI

In questi fascicoli, raccolta di carattere di erudizione e di pura informazione, si contiene il materiale da cui saranno poi prese le leggi delle **varie discipline orientali** per la Codificazione Canonica Orientale. Questo materiale, come qui si trova, in parte è strettamente canonico, ma in parte semplicemente ***subsidia iuris***, e su tutto si estendono gli studi preparatori.

		Roma L.	Italia L.	Estero L.
Fasc. I.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte prima . . .	25 —	28 —	37 —
Fasc. II.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte seconda . .	25 —	28 —	36 —
Fasc. III.	**Disciplina antiochena** (Siri): I. **Nomocanone di Bar-Hebreo**	10 —	13 —	15 —
Fasc. IV.	**Disciplina caldea:** I. **Droit ancien: Synodes** (Synodicon orientale); Collectio canonum synodicorum d'Ebedjésus de Nisibe	15 —	18 —	22 —
Fasc. V.	**Disciplina alessandrina** (Etiopi): Testi di diritto antichi e moderni riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	33 —
Fasc. VI.	*In corso di stampa.*			
Fasc. VII.	*In corso di stampa.*			

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS. Instructio ad supremos Religionum et Societatum clericalium Moderatores: De formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum, deque scrutinio ante Ordinum susceptionem peragendo. - 1 Decembris 1931. - In-8° gr., pp. 8 e copertina, carta greve . . . 1 — 1,30 1,50

FORMULA IURISIURANDI praescripta pro alumnis religiosis ad sacerdotium vocatis. Mezzo foglio, carta ottima.

Copie 10	0,90	1,50	1,60
Copie 100	8 —	9,50	12 —

Venenunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1932

Ritratto di S. S. Pio XI. - Legatura in tela, titolo in oro. — Contiene:

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - Amministrazioni Apostoliche ad nutum Sanctae Sedis - Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.

APPENDICE:

Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminari - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi de curia *- Indice delle Protettorie - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Correzioni ed aggiunte.*

In Roma L. 25 — In Italia L. 28 — Estero L. 35 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
HORÆ DIURNÆ BREVIARII ROMANI ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, *Pii Papae X auctoritate reformati.* Editio secunda post typicam. – Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. $13\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$):			
(A) Solutum	19 —	21 —	22 —
(B) Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cum theca	25 —	27 —	28 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	26 —	28 —	29 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	32 —	34 —	35 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	34 —	36 —	37 —
MISCELLANEA AGOSTINIANA. TESTI E STUDI a cura dell'Ordine Eremitano di S. Agostino nel XV centenario dalla morte del Santo Dottore. Volume II. STUDI AGOSTINIANI. Typis Polyglottis Vaticanis, MCMXXXI. In-8°, pp. XXXVI-1042	150 —	153 —	162 —
Volume I. SANCTI AUGUSTINI SERMONES POST MAURINOS REPERTI probatae dumtaxat auctoritatis. Nunc primum disquisiti, in unum collecti et codicum fide instaurati. – Studio ac diligentia D. GERMANI MORIN, O. S. B. – Typis Polyglottis Vaticanis, MCMXXX. In-8°, pp. XII-848	150 —	153 —	162 —
P. ALFONSO CAMILLO DE ROMANIS O. S. B. **SANT'AGOSTINO. Il Santo Dottore nella vita e nelle opere.** In-8°, pp. VIII-420	10 —	12,50	16 —
DE IMITATIONE CHRISTI. Libri quattuor. Editio latina, ad codicem autographum exacta. In-48°, pp. 470.			
In brochure	3 —	3,75	4 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	5 —	5,75	6 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	5,40	6,25	6,50

Venennt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).